

35 г. САМОСТОЯТЕЛНА СЕЛИЩНА СИСТЕМА

На 12 октомври бе Денят на българската община. От 14 години насам по решение на НСОРБ този ден е ден на структурната единица, на която е разделена територията на нашата държава. А ние в община Брацигово имахме и друг повод за празник – 35-ата годишнина от създаването на самостоятелна селищна система.

В своята история градът ни има много дати, които са играли решителна роля в неговото по-нататъшно развитие. Едно такава забележително събитие е издаването на Указ № 77 на МС от 05.12.1977 година.

Този документ сбъдва мечтите на брациговци – да са отделно и независими от община Пещера. Да са самостоятелни във вземането на решения за местното управление.

През 1979 г., в резултат на новото териториално-селищно устройство, е създаден Общински народен съвет на селищна система Брацигово, в която влизат селата Равногор, Розово, Бяга, Козарско, Исперихово и Жребичко с общ брой население 15 000 души. Самият град Брацигово по това време достига до 6 000 жители.

Това обаче е миналото. Настоящото на града и общината предлага нови перспективи.

Днес община Брацигово е една от съставните

общини на област Пазарджик. Тя има 7 населени места с общо население 10 465 жители, като самия град наброява 4 639 души.

Последните 18 години се характеризират с драстични промени както в бита, така и в икономическо и културно отношение.

Новите реалности предлагат и нови предизвикателства.

За цялостната си дейност през изминалите години община Брацигово е удостоена с приза „Община Новатор“ – за особени заслуги в опазването и популяризирането на историческото наследство. Наградена е със златна значка и е приета за равноправен съучредител на Асоциацията на родопските общини, в която освен български, има и гръцки административни единици.

Надяваме се през идващите години да се обогати и модернизира инфраструктурата на града и общината като се участва активно в политиката на страната за усвояване на европейските структурни фондове за развитие. Дейността да бъде насочена към подобряване жизнения стандарт на населението, както и за развиване на туризма чрез популяризиране на нови програми.

Таня ЙОРГОВА

На 15 октомври децата от ОДЗ „Божура Фурнаджиева“ и ОДЗ „Здравец“ съвместно с организаторите от НЧ „В. Петлешков - 1874“ символично отбелязаха Деня за миене на ръцете. Пеейки познатата на всички детска песничка „Хей ръчички, хей ги две“, водени от феята на Чистотата, малчуганите от подготовителните групи за 5- и 6-годишни измиха ръчичките си със сапун, за да убият вредните микроби по тях и обещаха винаги да бъдат стриктни по отношение на хигиената на ръцете си, за да не се разболяват.

Световният ден за миене на ръцете се празнува всяка година на 15 октомври. Целта на кампанията е да мотивира и мобилизира жителите на планетата да измият ръцете си с вода и сапун и да информира за сапуна като основна превенция срещу болести и зарази. Денят е инициран по време на Световната седмица на водата, провеждана в Стокхолм през 2008 година. Инициаторите са многобройни

ХЕЙ РЪЧИЧКИ, ХЕЙ ГИ ДВЕ

неправителствени, международни, граждански организации и агенции, една от които е UNICEF. Денят се отбелязва в над 80 държави, често се провеждат мероприятия за възбуждане на интерес към инициативата. В България отдавна насърчаваме децата да

мият ръцете си, пеейки им от бебета песничката, която без проблем може да бъде обявена за химн на днешния ден.

А сапунът бе любезно предоставен на децата от Пею Търпоманов и неговата фирма „БРАНД -2008“ ЕООД.

Галина ТРАЙНОВА

3/4 от децата не си мият ръцете преди ядене

Според ново изследване малките деца не са научени да спазват основни правила за лична хигиена. 40% от осемгодишните не си мият ръцете след тоалетна, а 3/4 от тях не се мият преди да седнат на масата.

Междувременно 90% от анкетираните родители не смятат това за проблем, който може да навреди на здравето на децата им. Мнозина вярват, че бактериите и мръсотията дори са полезни за тях, пият от БГНЕС. Въпреки това, лекарите предупреждават, че пренебрегването на хигиената може да бъде опасно.

Статистиката от проучването показва, че най-рядко децата си мият ръцете на възраст между 7 и 11 години. Учените съветват да мие редовно ръцете на децата си със сапун и топла вода, за да намалите риска от развитие на патогени и други вредни бактерии.

Учениците в Брацигово и Исперихово се обучават на разделно събиране на отпадъци в 3D автобус

Със съдействието на Община Брацигово, Организацията за оползотворяване на отпадъци от опаковки ЕКОПАК включи в уникалното си

3D турне и двете селища от общината. Децата от 1-ви до 4-и клас на НУ „В. Петлешков“ - Брацигово, и ОУ „Христо Ботев“ - Исперихово, вече имаха възможност да се качат в уникалния 3D екобус, който е модерен мобилен център за обучения и презентации, представящ по интересен

и интерактивен начин разделното събиране. Турнето се осъществява със съдействието на общините – партньори на ЕКОПАК, и Министерство на образованието, младежта и науката и цели насърчаване на отговорно отношение към околната среда и конкретно към разделното събиране на отпадъци сред децата от началния курс.

Малчуганите имаха възможност да се запознаят с героите от специално създаден за целта 3D филм – Харт, Пластика и Стък, както и да проверят

знанията си за разделно събиране на отпадъци от опаковки и опазване на околната среда с интерактивна игра. Всяко от децата, посетили зелените часове на ЕКОПАК, получава подарък – семена от дървета, които може да засади само, и специален код за регистрация на <http://ecopack.bg/ecobus>, за да участва в томбола за дигитален фотоапарат и 20 силиконови часовника. Програмата е съобразена с интересите на децата от възрастовата група.

Иванка СТЕФАНОВА

СОУ „НАРОДНИ БУДИТЕЛИ“ ИМА ВЕЧЕ КЛУБ НА ЖУРНАЛИСТА

На 11 октомври се проведе първата сбирка на участниците в клуб „Млад журналист“ в училище „Народни будители“ – Брацигово. Тази инициатива не е дейност по проект, а се реализира като идея на ентузиаста. Под ръководството на господин Христо Гюшев – оператор в телевизия „БУЛСАТ“, кандидатите за млади журналисти обсъдиха програмата на клуба и набелязаха мероприятията през сезона на тази учебна година. С голям ентузиазъм приеха идеята за изготвяне и издаване на предавания в

ефирното време на кабелната телевизия. Обещаха си да следят и осведомяват учениците за всичко актуално, случващо се в училището и в града. Да се стараят да бъдат личен пример за своите съученици, да следят и порицават лошите постъпки и поощряват добрите и изявните в училището. Даниела, Теди, Ана-Мари, Таня, Спас, Мира, Мариела, Здравена и Ива си пожелаха ползотворна работа по нелекия път за безпристрастно и точно отразяване на събитията.

/Соб. инф./

ДО 75 ЛВ. СА НАЙ-СКЪПИТЕ ДЪРВА ЗА ОГРЕВ

Сега е моментът да се запасите за зимата

Между 55 и 75 лв. се продава кубик дърва за огрев в община Брацигово. Това е цената за дъб, бук и габър, нарязани за печка или камина, или пък цели. Повечето търговци дори предлагат редене и обработване, така че да сте сигурни какво точно купувате. По 50-60 лв. пък вървят подпалките – дъски, греди и бял бор. Тон брикети в момента се намира за 229-285 лева, а по-калоричните донбаски въглища струват от 350 до 395 лв. Доставката до дома се заплаща допълнително. Обикновено се изчислява на километър. Все едно, сега е моментът да се запасите за зимата. Цените са относително поносими. С колко ще скочат през студените месеци обаче все още е трудно да се прогнозира.

Заради ниските температури, които през изминалата зима продължиха необичайно дълго, хората от Брацигово и селата усилено се снабдяват с топло.

Към Общинска администрация – Брацигово, има подадени 432 заявления от социално слаби, хора с увреждания и други уязвими групи, отговарящи по определени критерии за подпомагане. Те ще получат по 4 кубика дърва за огрев, добити от общинската гора на преференциалната цена от 55 лв. за куб. м. Досега 292-ма от заявителите са получили количествата дърва, остават още 140 души.

Желаещите самостоятелен добив могат да го заявят в Общината, той се заплаща на такса корен към Държавно горско стопанство – Пещера, и

до края на м. октомври необходимите количества могат да бъдат добити.

Дървата и дървесните материали (брикети и в по-малка степен пелети) се превърнаха в предпочитан енергиен източник за отопление, особено в по-малките населени места като Брацигово и околните селища, където хората обитават предимно къщи и вилни сгради. При тях почти винаги има двор и помощни постройки, така че лесно се създават условия за съхраняване и което е дори по-важно, за добро изсушаване, преди дървата да попаднат в горивната камера.

За разлика от „безличното“, предимно конвективно отопляване с радиатори (водни или електрически), топлината от дърва е по-атрактивна,

внося уют и специфична атмосфера в помещението. За това допринася силното лъчисто топлоотдаване, което се възприема като много приятно от кожата и е истинска благодат за вече поизносените стави на възрастните хора. В добавка танцът на пламъците, видим през остъклената врата, създава празнично усещане.

Дървата за огрев имат и редица други предимства като източник на топлинна енергия, между които несъмнено е и цената. Според приблизителни изчисления отоплението с дърва и дървесни брикети излиза около два пъти по-евтино от газа. Тази сметка обаче е доста разтеглива, както и цените, на които може да се купят дървата.

„Априлци“

МЕЖДУ КНИГАТА И МОНИТОРА

Стара индийска поговорка ни предупреждава, че „който възседне тигъра, няма да може да слезе от него...”. Не ни ли напомня тази метафора приоритета на нашето време – електрониката на всяка крачка – телевизия, интернет, фейсбук, джигесми и т.н.?

И вместо да сближават хората, те ги отдалечават, обричат ги на самота и отчуждение...

Какво става с човека? Не се ли нарушава хармонията между родители и деца, между поколенията, между учител и ученик? Не се ли разтваря опасно ножицата между банкомата, студения екран, разговора без физическа близост и т.н. и човешката емоционалност, чувствата между близки хора, възприемането на литературата и изкуството? Защо с лека ръка пренебрегваме художествената или научна книга, за да предпочетем лаптопа?

Наистина, електронната книга има своето предимство - по-евтина е от хартиената с 50-60%, заглавията са по-достъпни, не заема място в лавиците в тесния апартамент, тиражът е неизчерпаем, отпада преприсването на ръка от избраната страница и т.н.

Но хартиената книга има други предимства – впечатлява ни с художественото си оформление като я вземем в ръка, времето за четене не зависи от батерии или ел. енергия, може да се разгръща и да се четат търсена страница, не са необходими специални места – може да четеш във влака или в парка; поставена в библиотеката, която краси дома, тя представя духовното ниво на домакина, за някои хора е ценен подарък, качествените художествени илюстрации остават само на хартия и т.н.

Приоритетът на техническите иновации е неоспорим и задължителен, защото те надвиха времето и разстоянията, осъществиха необузданата фантазия на арабските приказки, но металът и пластмасата няма ли да изстудят човешката топлата, нашата емоционалност, любовта между близки хора, които чрез техническите средства са толкова далече в осъществяването близост? Защо забравяме, че някога Жан Жак Русо, френски просветител, бе казал: „Чувствам, следователно съществувам!”

Затова е необходимо не отричане на техническите изобретения, а умелото им ползване, за да служат те на нас, а не ние да се превърнем в работи, лишени от топли сърца... И да не забравяме, че въздействието върху нашата психика, в положителна или отрицателна насока, на монитора и екрана е десетократно по-силно от това на хартиената книга или картина.

Затова е нужно да държим здраво юздите на техническите средства, за да не отнесат сърцата ни в леден свят неудържимите скокове на тигъра.

Димитър АДЖЕЛАРОВ

ИЗ ЖИВОТА НА ПЕНСИОНЕРИТЕ

СТРЕЛЧАНСКИ СРЕЩИ-2012

На 5 и 6 октомври областното ръководство на хората с увреждания организира районен фестивал в град Стрелча.

Малкият микробус ни откарва в този хубав средногорски град с интересна история и настояще. Настанихме се в хотел „Галакси”, намиращ се в центъра на Стрелча. Следобед групата ни участва в тържественото отбелязване на 100-годишнината от обявяването на Балканската война.

Членовете на управителните съвети в селищата от областта имахме обучение по проблемите на възрастните хора с увреждания под ръководството на г-н Кирил Анов – председател на Областната организация на хората с увреждания, и на координатора Петя Маринова.

Вечерта домакините ни посрещнаха в ресторанта на хотела с много музика и песни. Поздравления получихме лично от кмета на община Стрелча – Иван Евстатиев. Този сладкодумец ни завладя с разкази за настоящето на общината, която оглавява. До късно се веселихме, хванати на хорото.

На следващия ден в местното читалище беше официално открит 10-ият регионален събор на хората с увреждания. Десет общини от област Пазарджик се включиха със свои състави. Първи, както се очаква, бяха домакините. Групата на организацията на хората с увреждания от Брацигово беше пета поред на изявието.

Макар че сме от скоро сформирани състав, репертирам само от месец под

ръководството на маестро Никола Донов, се справихме блестящо.

Изпълнихме пет стари градски песни и една, посветена на родното Брацигово, което тази година бележи 120 години откак се титулува град.

Цялата зала на стрелчанското читалище заедно с кмета Евстатиев пееше с нас и ръкопляскаше. Когато журито отчете резултатите, нашият състав беше поставен на истинско, заслужено първо място, а не на поощрителните почетни първи места.

Завърнахме се у дома щастливи, доволни и удовлетворени.

Благодарим на областната и местна организации на хората с увреждания, че се грижат за нас и за нашата социална и културна реализация. ДАР

ПЕНСИОНЕРИТЕ В РАВНОГОР

1-ви октомври - Деня на възрастните хора, равногорци посрещнаха празнично под звуците на църковната камбана. Църковното и читалищното настоятелство съвместно с ръководството на пенсионерския клуб организираха кратко тържество по случая. Местният свещеник отслужи литургия за здраве и благоденствие, след което всички бяха поканени на обяд в ресторанта. Макар и с малко присъстващи, празникът бе весел.

Най-възрастният жител на тържеството бе дядо Никола Зънгаров - на 97 години. Той е и най-старият жител на село Равногор, бял и червен, движещ се без бастун и пазаруващ самостоятелно. До него се нареждат 4-ма души на 92 г. и трима на 91 г. В селото има все още будни хора, които милеят за традициите и организират различни мероприятия. Хиляди благодарности на бай Георги Хаджиев - ба-

щата на бившия полицай, който по собствено желание оформи пътеките до забележителни места като връх Света Неделя на Червената скала, Баташката река и др. Навсякъде е изработил пейки за отдих. Желаям му здраве и дълголетие! Предстои ни организиране и Празник на картофа.

Елена КИСОВА, Мария СПАСОВА

ОБЯВА

Кметство с. Равногор съвместно с НЧ „23 април 1876-1909 г.“ организира Празник на картофа. Същият ще се проведе на 19 октомври, петък от 14 ч. в салона на читалището. Заповядайте да вкусим от най-сладките, най-екологично чисти картофи! Да научим още тънкости, свързани с отглеждане на картофите!

ПЕНСИОНЕРИТЕ В БРАЦИГОВО

Месец октомври започна първата си седмица с Деня, посветен на възрастните хора от цял свят. На тази дата се прави равносметка на целта на живота и достиженията на хората в зряла възраст от всички точки на Земята.

В клуба на пенсионерите от Брацигово – „Дълголетие”, се събраха 80 души, мъже и жени с побелели коси и млади сърца. Ръководството на клуба организира срещата им. С часове те се надговаряха,

споделяйки си болките, проблемите и радостите. Вдигна на здравици с безалкохолно в пластмасови чаши и се веселяха в компанията на прекрасното музикално оформление на Митко Френски.

Хората от третата възраст благодарят на Данчето Арабаджийска, Панайот Поляков, Иван Вълчев, Трифон Спасов и Митя Рашайкова за чудесната организация.

Да си пожелаем да има повече повече такива празнични дни. ДАР

Областен информационен център – Пазарджик, завърши успешно втория цикъл информационни събития в общините

В периода от 12 септември до 5 октомври 2012 г. екип от Центъра посети единнайсете общини в областта, където проведе срещи с потенциални ползватели на европейско финансиране. На срещите присъстваха общо 246 участници.

Експертите от ОИЦ – Пазарджик, представяха добри практики на бенефициенти, успешно изпълнили проекти, финансирани от Структурните фондове и

Кохезионния фонд. За целта екипът проведе усилена кампания по набирането на такива успешни проекти от област Пазарджик и от цялата страна. На презентациите в общините бяха представени и най-често срещаните грешки при подготовката на проектни предложения, както и ключови моменти при кандидатстване. Целта беше да бъдат популяризиран успешни проекти в различни сфери

по седемте оперативни програми и те да послужат като пример или идея при желание да се ползва европейско финансиране. Показването на „научените уроци” пък информира присъстващите кои са най-често допусканите грешки при подготовка на проектни предложения.

По време на първия информационен цикъл, проведен в периода 4 юни – 3 юли, участие в единнай-

сетте срещи в общините от Пазарджишка област взеха общо 236 души. Тогава експертите представиха функциите и дейностите на Областен информационен център – Пазарджик, актуални отворени схеми за кандидатстване с проектни предложения, както и приоритетите в информирането на гражданите на област Пазарджик. Създадени бяха партньорски отношения с общинските и местни

структури на централните администрации, с образователни институции, читалища и неправителствени организации. Така беше постигната разпознаваемост на ОИЦ – Пазарджик, като място, където всеки може да получи информация за Европейския съюз, Структурните и Кохезионния фонд, Националната стратегическа референтна рамка, оперативните програми на ЕС в България. /Соб. инф./

РЕПЛИКА

АКО ПРОДЪЛЖИМ С ПОГОВОРКИТЕ

„На всяко гърне - мерудия!” е най-вероятната оценка, която ще се чуе за тази ми реплика, ако дискусиата, която се развихри на страниците на „Априлци”, продължи в същия дух. Но... „Каквото повикало, такова се обадило.” Че и попитало: За какво всъщност се води този спор? И защо започна след като центърът на града вече бе заприличал на бойно поле след бомбардировка, а купчините с атакуваните тикли - заели рубежи за отбрана по улици и тротоари. За мен, обикновения читател на вестника, остава впечатлението, че групата общински съветници во главе с председателя им са били тотално изненадани от този вражески десант. Кое то пък трябва да подсказва, че или етапите на проектирането, обсъждането, приемането, финансирането, възлагането и всички други, през кои-

то преминава едно толкова мащабно строителство, са осъществявани в условията на пълно засекретяване, или пък те самите са ги проспали, замислени над някои по-важни обществени дела. Ако допуснем, че е съществувала конспирация, тогава хайде всички да викнем: „Долу гнайса!” Но ако процесът е преминал по законния си път, то значи ще трябва да припомним на възмутените, че „Ум царува, ум робува и ум патки пасе”.

„След дъжд качулка” е цялата тази шумотевица. Аз не съм нито архитект, нито дори строителен работник, но даже и като редови гражданин мога да изкажа без притеснение скромното си мнение, че нито един от изброените страховити недостатъци на плочестата настилка не ме притеснява. Стига да се изпълни качествено, тя няма да бъде препятствие нито

за бешешките колички, нито за велосипедите, а колкото до затрудненията на големите групи от хора, то нека да надзърнем в сродната ни Копривщица – там тълпите се движат по калдъръм и не съм чул никой да протестира. Напротив – групите стават все по-големи точно заради калдъръма.

Вярно е, че със сигурност в бъдеще ще се наложи да се правят улични ремонти, но и там въпросът опира само до това - как точно ще бъдат извършвани те? Вълнообразният паваж и грозните асфалтови кръпки след разкопките, извършвани „пет за четири” или „през куп за грош” до този момент, едва ли са по-привлекателна гледка. Така че „Голям залък лапни, голяма дума не казвай!”

Но най-странното в тази полемика, поне за неспециалистите като мен, е, че протестиращите се държат

точно като шопи, който казва: „Я не знам как е, но знам дека не е така!” Ех, и аз не знам, но след като изчехох цял обвинителен акт против качествата на гнайса, чюдя се защо ли не се сблъсках нито с една фраза за това как точно да бъде изпълнена настилката. С жълти павега може би? С обрязан риолит? Или с нещото (него не го знам какво е, но със сигурност ще трябва да е много шик), с което е покрит „Шанз-Елизе”? Ами да го бяха казали, но не сега, а когато му е било времето. Тогава техният камък може би наистина щеше да си тежи на мястото, а не да трещи по вестникарските страници като „rolling stone”, резултатът от търкалянето на който може да бъде само един: „Много баби – хилаво дете!” Дано да не се стигне дотам!

Димитър СТЕФАНОВ

ЗАСИЛВАТ НАБЛЮДЕНИЕТО НА КАФЯВАТА МЕЧКА

Местните еколози засилват наблюдението на кафявата мечка, като за целта вече са определени нови оптимални маршрути за мониторинг, съобщава РИОСВ - Пазарджик.

Идеята е да бъдат обхванати колкото може повече места, обитавани от защитения вид. Установените до момента маршрути не са достатъчни и не са равномерно разпределени, а това пречи да се определи разпространението и числеността на кафявите мечки, затова досегашните маршрути са променени, добавени са и нови.

В района на община Брацигово възможни ареали за обитание на този животински вид са високопланинските райони – местността Атолука и околностите на село Равногор. /Соб. инф./

18 октомври - Световен ден за мониторинг на водата

„БАНСКАТА ВОДА“ НА БРАЦИГОВО - КАК ДА СИ Я ОПАЗИМ?

Няма брациговец, който да не се е натъквал на гледката с много туби и галони в извора на минералната вода край „Банята“. Повечето хора търсят спасение в целебната вода и така откарват към домовете си промишлено количество от живителната течност, а оставят за паркиране само такса от 50 стотинки.

Потребителите на Брациговска вода знаят, че десетлитрова туба от минералната вода се продава в магазина за по 2,50 до 3,00 лева. Изчисленията на хората сочат, че броят на тубите, наливани дневно, се равняват на над 2 тона. Как-

ва е изгодата и печалбата на ползвателите читателят може сам да определи.

Особено голям е напливът през почивните дни, когато се налага дори местните жители да чакат на опашка, за да се сдобият с 2-3 литра вода.

Има случаи, когато пришествиците идват с пикапи и други по-големи возила, каптират извора с бидони и туби и узурпират наливането на минералния еликсир.

Има идея да се повиши таксата паркинг, та поне малко приход да се осигури в общината за поддържането на самия извор, който ежеседмично е обект на

вандализъм. Непрекъснато се чупят и унищожават осветителните тела, похабяват се информационните табели, откъват се чучурите, замърсява се с какво ли не.

Всички усилия на общинското ръководство да приведе района в по-приветлив и гостоприемнен вид остават осуетени от различни представители – местни и чужди, и се създава впечатление за не добро стопанисване на природната даденост.

А водата си тече и чака хората да променят мисленето си.

„Априлци“

На поход срещу респираторните заболявания

ЗДРАВИ ПРЕЗ ЗИМАТА

Макар че лятото все още напомня за себе си със слънчевото време и високите температури, по-предвидливите вече се замислят за предстоящата зима. Началото на октомври е най-благоприятното време да си направите противогрипна имунизация, съветват специалистите. Това е особено препоръчително за работещите и учащите се, които всекидневно ползват

градския транспорт или се срещат с много хора. Всяка година противогрипната ваксина се съобразява с очакваните грипни щамове. През тази ще ни атакуват Калифорния, Виктория и Уисконсин. През последните години на имунизация срещу вируси се подлагат едва 4 на 100 от българите, а препоръките на Световната здравна организация и Европейския съвет за контрол

на заразните заболявания е да се достигне обхват на населението с ваксини до 75%. В пазарджишката Здравна инспекция вече започнаха да поставят противогрипната ваксина. Цената ѝ е 11,12 лв. заедно с поставянето. Ваксинирането се извършва в Имунизационен кабинет - в сградата на РЗИ - Пазарджик, ет. 1, от 9.00 до 16.00 часа или при личния ви лекар.

РЗИ - ПАЗАРДЖИК

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ – БРАЦИГОВО

На основание чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ЗОС, чл. 16 и чл. 101, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и в изпълнение на Решение № 200/24.09.2012 г. на Общински съвет - град Брацигово

ОБЯВЯВА

Публичен търг с явно наддаване за отдаване под наем на недвижими имоти, частна общинска собственост, както следва:

1.1. Имот № 025007 – нива с площ 20.010 дка по плана за земеразделяне на с. Исперихово, местност Ямките, трета категория при неполивни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 6/09.03.2009 г.

Определя първоначална годишна наемна цена в размер на 400.00 лева.

1.2. Имот № 118001 – нива с площ 3.999 дка по плана за земеразделяне на с. Исперихово, местност Динките, четвърта категория при неполивни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 7/09.03.2009 г. Определя първоначална годишна наемна цена в размер на 80.00 лева.

1.3. Имот № 085011 – нива с площ 15.001 дка по плана за земеразделяне на с. Исперихово, местност Горен Герен, четвърта категория при неполивни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 8/09.03.2009 г. Определя първоначална годишна наемна цена в размер на 300.00 лева.

1.4. Имот № 010001 – нива с площ 64.993 дка по плана за земеразделяне на с. Исперихово, местност Бабата, четвърта категория при неполивни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 9/09.03.2009 г. Определя първоначална годишна наемна цена в размер на 1300.00 лева.

Срок за отдаване под наем на всеки един от имотите - 10 години.

Търгът ще се проведе на 26.10.2012 г. от 10.00 часа в сградата на Младежки дом - гр. Брацигово, ул. „Христо Смирненски“ № 1.

Тръжната документация се закупува от касата на фронт-офиса на Общинска администрация - град Брацигово, срещу сумата от 50.00 лв.

Депозит за участие в търга в размер на 10 % от обявената първоначална годишна наемна цена за всеки имот поотделно се внася по сметка IBAN BG88 SOMB 91303332969601, BIC SOMBBG SF, при Общинска банка АД - Пещера, до 16.30 часа на 25.10.2012 г.

Молби за участие в търга с необходимите документи, описани в тръжната документация, се подават на фронт-офиса при Общинска администрация - град Брацигово, до 16.45 часа на 25.10.2012 г.

Оглед на имотите може да се направи в рамките на работното време на директора на ОУ „Христо Ботев“ - с. Исперихово, до 15.00 часа на 25.10.2012 г., след представяне на документ за закупена тръжна документация.

В случай, че за някой от имотите търг не се проведе, последващи такива при същите условия да се провеждат през петнадесет дни до окончателното отдаване на имотите.

За допълнителна информация:

стая № 16 в Общинска администрация – Брацигово,
тел. 03552/20-65, вѣтр. 116, 110
Кметство Исперихово, тел. 03558/22-22
ОУ „Христо Ботев“ - Исперихово, тел. 03558/22-23

Васил ГЮЛЕМЕТОВ, кмет на община Брацигово

ЗАПОВЕД

№ рд - 445/30.07.2012 г.

С цел осигуряване защита на населението, намаляване последиците от бедствия и подобряване подготовката на съставните части на единната спасителна система във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 6 и 9, чл. 65, ал. 1, т. 3 и чл. 28 от Закона за защита при бедствия и писмо с ВХ. № 4767 от 11.07.2012 г. на ОУ „ПБЗН“ – Пазарджик

НАРЕЖДАМ:

Списък на сградите и техния капацитет, в който може да се настани останало без подслон население:

А/ гр. Брацигово:

1. КСУДС база I – „Васил Петлешков“ - 300 човека;
2. КСУДС база II – „Ана Гиздова“ - 200 човека;
3. СОУ „Народни будители“ - 400 човека;
4. ПГСА – Брацигово - 500 човека;
5. ОДЗ „Божура Фурнаджиева“ - 200 човека;
6. ОДЗ „Здравец“ - 150 човека;
7. НУ „Васил Петлешков“ - 150 човека;
8. НЧ „Васил Петлешков - 1874“ - 350 човека;
9. Младежки дом – Брацигово - 150 човека.

- Места за устройване на палаткови лагери:

- Градски стадион;
- Площад „Централен“;
- Спортна площадка СОУ „Народни будители“.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Младежки дом – Брацигово;
- НУ „Васил Петлешков“;
- СОУ „Народни будители“.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- НУ „Васил Петлешков“;
- СОУ „Народни будители“;
- Парк „Априлци“;
- Хотел „Виктория“.

Списък на сградите в селищата от кметствата на община Брацигово, както и на техния капацитет за настаняване на останало без подслон население в случай на нужда:

Б/ Кметство с. Розово:

- Читалище „Просвета - 1911“ - 500 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- СПИ „Георги Бенковски“.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Сградата на Кметството;
- Читалище „Просвета - 1911“.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- Площадът пред Кметството.
- В/ Кметство с. Козарско:
- ОУ „Васил Априлов“ - 350 човека;
- ЦДГ - Козарско - 350 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- ОУ „Васил Априлов“;
- ЦДГ - Козарско;
- Местност Парка.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Сградата на Кметството;
- ОУ „Васил Априлов“.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- Местност Парка;
- Местност Горката.

Г/ Кметство с. Равногор:

- ЦДГ „Червената шапчица“ - 100 човека;

- Хотел „Борика“ - 60 човека;
- Хотел „Равногор“ - 60 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- ОУ „Отец Паисий“ - двор;
- ЦДГ „Червената шапчица“.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Сградата на Кметството;
- Хотел „Борика“;
- Хотел „Равногор“.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- Площада пред кметството.
- Д/ Кметство с. Бяга:
- ОУ „Христо Ботев“ - 100 човека;
- ЦДГ „Вела Пеева“ - 90 човека;
- НЧ „Никола Й. Вапцаров - 1903“ - 20 човека;
- Кметство - 30 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- ЦДГ „Вела Пеева“;
- Стадиона;
- Здравна служба - двор.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- ОУ „Христо Ботев“;
- Кметство;
- Здравна служба.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- ОУ „Христо Ботев“;
- Стадиона.
- Е/ Кметство с. Жребичко:
- Кметство - 75 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- Местността Ливаде.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Кметство.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- Площада пред Кметството.
- Ж/ Кметство с. Исперихово:
- ОДЗ „Йордан Шопов“ - 300 човека;
- ОУ „Христо Ботев“ - 480 човека.
- Места за устройване на палаткови лагери:
- Стадиона;
- ОДЗ „Йордан Шопов“;
- ОУ „Христо Ботев“.
- Места за раздаване на храна, вода и консумативи от първа необходимост:
- Кметство;
- Здравна служба.
- Сборни пунктове при необходимост от пълна евакуация на населението:
- ОУ „Христо Ботев“;
- Парка срещу Кметството.

Изготвил: Михаил ДЗУКОВ
гл. сп. ЗН и ОМП

Васил ГЮЛЕМЕТОВ
кмет на община Брацигово

100 години Балканска война

Хора и народи имат своето време. Във всеки миг в него и извън него. Заплодено с вечен оптимизъм, времето запазва подвизи и мъдрост, героизъм и благородство, но най-напред върховната за всичките му измерения човечност - саможертвата. Тя, както никое друго човешко деяние, най-силно прониква в бъдещето, възпламенява надеждите, създава песни и легенди, придобива вселенски измерения и твори безсмъртие!

Точно преди сто години по това време, през октомври, ваят проливни дъждове. Балканската война току-що е започнала. Пешаците, конниците, реквизираните волове и биволи, които теглят оръдията и каруците на обозите, и хора, и животни, и коля, всичко затъва до коляно, до главините в страшната кал на Източна Тракия. В тази кал крачат с тежките си като гюлета набуца и нашите съграждани. Брацигово наброява 67 души участници в Балканските войни. От тях 41 никога не се забръщат и оставят след себе си само спомена и болката по загубата...

„Къде е брат ти, и той ли е прокобен?“

...Ако го видиш, познаваш ли го?“

/народна песен/

...Подофицерът Павел Вълбелов поведе двата бели коня срещу аленочервения залез, пламнал над чифлика с трите високи тополи, чиито бели вълма се пилееха бавно над полето. Ротният му, капитан Черганлиев, беше спрял ескадрона си, после, вдигнал длан над очите си, дълго гледа облаците прах подир препускащия лудо обоз на бягащите турски войници... Конете бяха жадни, а наоколо нямаше никъде вода. И тогава повика него – Павел, посочи му мержеещите се тополи, подаде му поводите и на своя кон.

– Там сигурно ще има вода! Иди с конете и внимавай...

Той тръгна с колебливи крачки, повел конете, а в съзнанието му със стъпки на дебнеща котка се промъкна съмнението... „Ами ако там турците, озлобени от падането на Одрин преди два месеца, видят ордена на гърдите му, няма ли да го причакаат зад онези високи стени и?...“ Крачките му станаха все по-кратки, той се заглеждаше все по-често към широко разтворените огромни порти...

Конят на ротния изпръхтя, внезапно вдигна глава, Павел се стресна, после се спря. „Как бързо забравих, че пръв окачих българското знаме на едно от четирите минарета на Султан Селим джамия! Едва ли дядо ми Крум Вълбела е можел да си представи, че неговият внук ще гледа под нозете си разбитата армия на Шукри... И български генерал ще го целуне пред строената българска вой-

ска, ще го окичи с орден за храброст! Ще трябва да опише всичко на баща си... Та той още десетина-годишно момче, по време на Априлий 1876-а едва успял да се скрие в коша на воденицата, когато Кара Ибрахим обръщал всичко, за да намери пендарите на майка му, прочутата сватбена огърлица, дадена ѝ от свекъра майстор Крум Вълбела. И видял как майка му се втурнала с най-малкото си дете във воденицата, но там я посрещнал османлията, повел башибозуците си по селото. Тя успяла да грабне пищова от силяхълка му, но той не гръмнал, а другояверецът сварил да замахне с ятагана... Грабнал пеленачето и хукнал навън... Момчето треперело в коша, после, зададено от мъката и уплахата, безпаметно тръгнало... Невусетно навлязло в гората, потъмняла от лютивия дим и миризмата на изгоряло, които го давели... Някъде в полунощ го залаяли кучета, разбрало, че попаднало на къшла на овчари... Гладът вече стържел стомаха му, но излязла жена, поканила го вътре... Мъжът ѝ бил тръгнал с Кара Ибрахим... Сипала му топло мляко, отчупила му къшей хляб...

„Тука някъде трябва да има кладенец...“, мислеше си Павел, когато влизаше с двата коня през широко отворените врати. Пред очите му се разкри много широк двор, по средата на който стърчеше дъбов стожер с навито от миналото лято въже, а наоколо му личеше утъпканият харман. Отвъд хармана се виждаше плевник, дигнат по протежението на високата каменна стена, върху широки обори с отворени

СРЕЩА
разказ

врати... До високо вдигнатата му врата опираше дълга стълба. Под нея – диканя, чиито остри кремъци сякаш бяха ръждясали... Той погледна надясно и видя двукатна къща с широк чардак. Вита дървена стълба водеше на горния кат... До ъгъла пред висока гъстоклонеста смокиня се виждаше каменна гривна на кладенец, а над нея рудан с навита верига... Конят на командира отново изпръхтя, Павел вдигна глава и видя по стълбите една ханъма, чието

фередже бе паднало на раменете ѝ, открило посивелите ѝ коси, да слиза с кобилица на рамото:

– Там има ведро... Бях тръгнала да наля вода на кравата, ама чакай... ще ти дам вода с котела...

Той се бе сепнал от появата ѝ, после се изненада, че тя му проговори на български език!

Тя слезе, свали кобилицата от рамото си, взе единия котел до кладенеца, отви веригата, пусна ведрото... и когато напълни котела и го поднесе на единия кон, очите

на Павел сякаш останаха в калайдисания съд! Той гледаше котела втренчено, изчака коня да се напие и вдигна глава, взе го, вдигна го... И подлъчите на прегарящия залез прочете буквите с кирилица: „Дар на Крум и Велика Вълбелови от кума им... За сватбата им... 1860 лето...“

Сякаш невидима сила го удари по главата, той стоеше като вкаменен... Ръцете му увиснаха като отсечени, зениците му не мръдваха, широко отворени към жената...

– Т-този к-котел откъде е? – неразбираемо заговори той. – Как е попаднал тука? Той е на дядо ми Крум!

– Котелът, а и другият... са донесени заедно с мене от село... И други неща – китеници, черги...

– С тебе? Ти малка ли си била?

– Пеленаче... не помня нищо... Жената на Еюб бей беше българо-мохамеданка, тя ме научи на български... От нея знам, че съм българка, донесена от... там!

Ушите му писнаха! Сякаш отново чуваше гласа на баща си: „Грабнал пеленачето и хукнал навън... Повече не видях сестричката си... Жива ли е? Зная ли?“

Жената също го гледаше прехласнато... как така? Какво говори това войничко? Как така наскоро калайдисаният котел, останал от Кара Ибрахим, ще е на дядо му? Вгледаше се в сините му очи, в русия перчем... Лицето му не беше чуждо... Познати черти, а никога не бе го виждала... Та нали и тя бе със сини очи, големи сини очи...

– Като падна Одрин, свекър ми Кара Ибрахим се гътна на легло... Научи, че сте пленили сина

му Еюб бей, неговата гордост!... Другият му син, джамбазинът, мина с обоза и го откара... Оставиха ме с момчето да чакам кравата да се отели... Наглеждаме я...

– Тя говореше, говореше... А той стоеше обръкан, като човек внезапно погледнал в кладенец, където вижда своя и несвоя образ... Тази жена бе родната му леля! Беше ли тази жена неговата родна леля? От една страна той усещаше биенето на сърцето си от радостната среща, а от друга – студенията на отчуждението...

Тази жена цял живот бе живяла с османлии, в мюсюлманство, но от друга страна бе съхранявала в шепите си българското... Надигна се, защото му се стчу зовът на тръбата... А тя говореше, говореше, дори се облегна на лакътя му! Той за миг се отдръпна... Тя разбра, сълзите наляха очите ѝ... Тръгна да го изпрати по стълбата. И тогава той видя едно единнадесетгодишно момче, повлякло дълги цървули... И когато вече отвързваше конете, момчето се спря до него. И тогава забеляза, че нозете му бяха обрънати назад... Жената забеляза изненадата му:

– Недъгаво се роди... Аллах ни наказа! А виновна ли съм? Каква вина имам аз?

...Павел поведе конете с наведена глава... Като стигна до портата се обърна. Очите му се задържаха по-дълго на момчето с обрънатите назад нозе... То му махаше с ръка!... Сенките на тополите бяха изчезнали... Павел възседна своя кон, препусна да доложи на командира си, че е намерил кладенец...

Димитър АДЖЕЛАРОВ

in memoriam

В ПАМЕТ НА МИТКО

До язовир „Чорбаново“, в околностите на параклиса „Св. Кузма и Дамян“ най-близките приятели от Розово и с. Брестовица на Димитър Ангелов Стоилов решиха и построиха чешма с два чучура, барбекю, навес с маси и пейки за любителите на красивата природа, където всеки може да отседне и почине.

Но кой всъщност е Митко и защо приятелите му работят за него. Той беше синът на наш успяващ бизнесмен, който преди около два месеца, само на 26 години, почина във вилата си на Розовски вриз. Той живееше и работеше в София, но всяка свободна минута, даже и през седмицата, прекарваше сред природата около язовира или на Розовски вриз. Не го съблазняваха скъпите курорти в чужбина, неговото любимо място беше нашата розовска природа, затова и душата му завинаги остана там, на Розовски вриз. Изпълнен с физическа и душевна красота, той беше пример със своята човечност, внимателност, скромност, предан на приятели, раздаваше се на близки и познати. Уважаваше всички, не се възгордяваше, не се унижаваше да работи на полето, за да помага на баба и дядо. Вечно усмихнат и лъчезарен. Любимото му хоби бе ловът, но с грижа за горските животни и птици. С неговата смърт Розово загуби един проспериращ бъдещ млад специалист, който жадуваше и мечтаеше и щеше да работи за развитие на курорта Розов-

ски вриз и превръщане селото в туристическо. Благородна и благословена е постъпката на приятелите му, които вече месец работят за построяване на чешмата със средства от неговите родители. С този оформен туристически кът Митковото име ще живее за вечни времена. Планирано е в района да се отреди място за паркиране на коли.

Официално чешмата ще бъде открита и осветена за именния му ден – Димитровден. Приятелите му дават курбан в памет на любимия и непрежалим Митко.

Катя КОМИТОВА

„ГРАДЪТ, В КОИТО АЗ СЪМ РОДЕН – ПРЕДИ И СЕГА“

Уважаеми съграждани,

Инициативният комитет за отбелязване на 120-ата годишнина от обявяването на Брацигово за град издирва стари снимки за места, обекти и личности от миналото на града.

Молим всички, които разполагат с атрактивни фотографии да ги предоставят на инициаторите.

Идеята е да бъде организирана изложба „120 уловени мига от и за Брацигово“, която да бъде показана в навечерието на празника.

Фотографиите ви ще бъдат съхранени и върнати веднага след сканирането им.

Надяваме се идеята да ви заинтригува, да разровите старите си албуми и да ни съдействате.

Желателно е предоставената снимка да бъде съпътствана с описание на отражението и годината, в която е направена.

Онези, които са на ти с новите технологии могат да изпратят стари фотографии като прикачени файлове на посочените по-долу електронни адреси.

За повече информация се обръщайте към:

Мария Мадарова – секретар на община Брацигово
тел.: 03552 20 65, вътр. 105 или 03552 20 54
e-mail: sekretar@bratsigovo.bg

Иванка Стефанова – гл. екс. „Образование и култура“
тел.: 03552 2065, вътр. 120
e-mail: obrazovanie_brvo@abv.bg

Таня Йоргова – гл. екс. „Протокол и връзки с обществеността“
тел.: 03552 20 65, вътр. 104 или 03552 20 71
e-mail: kmet@bratsigovo.bg